

[Søren P. Larsen.]

Med Hensyn til det tredie Lovforslag, Forslaget om Ændringer i Loven om Forsørgelse af militære Invalider og saadannes efterladte i de sønderjyske Landsdele, skal jeg — da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Chr. Ernst Christensen, ikke kan være til Stede — kun gøre den Bemærkning, at vi med Interesse har hørt Ministerens Meddelelse om, at en ny Undersøgelse er i Gang, og at man, naar denne Undersøgelses Resultat foreligger, vil søge, dels administrativt, dels gennem Lovforslag at rette paa eventuelle Skævheder og Uretfærdigheder, som der kan være ved den nugældende Ordning. Jeg vil som mit Partis Opfattelse med Hensyn til disse Invalider og deres efterladte sige, at det er jo Folk, som vi naturligvis fra alle Sider maa se paa med særlig Velvilje, fordi det er en meget haard Skæbne, der har ramt disse Mennesker; mit Parti vil naturligvis med Velvilje og Forstaaelse se paa de Forslag, der bliver fremsat fra Regeringens Side, og de Beføjelser, som Regeringen mener administrativt at kunne gennemføre.

Hele dette Problem vedrørende den ekstraordinære Arbejdsløshed, som saaledes de kommunistiske Forslag tager Sigte paa, har jo fra Regeringens Side faaet en i Realiteten ret bestemt Afvisning, og det er vi for saa vidt tilfredse med, men naar den højtærede Socialminister, idet han skulde finde frem Motiverne til Afvisningen, samtidig gjorde gældende, at der i og for sig ikke fandtes større principiel Uoverensstemmelse mellem de kommunistiske Forslag og saa „vor Opfattelse“, som den højtærede Minister udtrykte sig, saa havde den højtærede Minister efter min Mening lidt vanskeligt ved saaledes at balancere.

Det Indtryk, som Offentligheden maa faa af Socialministerens Tale i Dag, er en Afvisning af Kravene; hvorledes det saa vil være muligt at frembringe den Opfattelse, at der ingen principiel Uoverensstemmelse er mellem Ministerens Opfattelse og de Principper, der er nedlagt i de kommunistiske Forslag, ja, det er foreløbig en Gaade for mig.

Den højtærede Socialminister talte strenge Ord til den Rigsdag, der intet vil gøre for de arbejdsløse. Jeg vil i den Anledning gerne have Lov at gøre opmærksom paa de Udtalelser, som fremkom fra vor Side, da vi behandlede Forslaget om ekstraordinær Hjælp, det Forslag, der senere blev oversendt til Landstinget, og som endnu ligger dér. Dér gjorde vi gældende, at naar der er Brug for ekstraordinær Hjælp, er dette en af de Ting, som viser Skævheden

i den Erhvervspolitik, Regeringen har ført, den Regering, der mere end nogen anden Regering har stillet i Udsigt at løse Erhvervsspørgsmaalet, skaffe øget Beskæftigelse — det var i Virkeligheden det Program, denne Regering gik til Valg paa, før den i sin Tid traadte til. Jeg vil gerne heroverfor sige til den højtærede Socialminister, at der er fra Rigsdagens Side vist Velvilje over for Forslag, som tilsigtede at give Beskæftigelse, baade paa Boligbyggeriets Omraade og ved offentlige Arbejder, og af de Beretninger, der kommer fra Arbejdsgiverne og fra Industriens Side, ser vi jo ogsaa — det hævdes jo stadig fra Industriens Side —, at man ikke i mange Aar har haft en saa god Beskæftigelse som den, der er for Øjeblikket.

Den højtærede Socialminister vilde holde fast paa, at Grundlovens Bud om Hjælp til de daarligst stillede skulde ske Fyldst. Ja, det er mig heller ikke bekendt, at nogen har forsøgt at bestride dette. Men naar den højtærede Socialminister samtidig gør opmærksom paa, at han ogsaa i Venstres Blade har set Beklagelse over de alt for store sociale Udgifter, vi har, saa store sociale Udgifter, at der er Fare for, at den offentlige Økonomi ikke kan bære dem, saa vil jeg gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister: Hvorfor tror Ministeren, at de sociale Udgifter er steget saa stærkt? Er dette ikke absolut et Tegn paa, at den Erhvervspolitik, som denne Regering har ført, slet ikke har ført til de Resultater, som man i sin Tid forestillede sig de skulde føre til? Vi maa huske paa, at naar der er al den Lediggang — og jeg tænker her navnlig paa de 210 000 selvstændige Landbrugsbedrifter, som gaar for halv Kraft eller mindre end det, og som ikke kan give Beskæftigelse til dem, der naturligt er knyttet til disse Virksomheder, og at samtidig Landbrugets Købekraft er undermineret i et saadant Omfang, at det maa holde sig tilbage fra Nyanskaffelser, fra Reparationer, fra alt det, der giver Beskæftigelse til andre Erhverv — ja, denne Lediggang har sin naturlige Forklaring; det er ikke underligt, at en saadan skæv Erhvervspolitik som Regeringens, som stiller Erhvervene ulige, giver sig til Kende derved, at Trangen til økonomisk Hjælp bliver større, og at derigennem de sociale Udgifter vokser, saa de truer med at sprænge hele den offentlige Økonomi; og det er mig ikke bekendt, at der fra Regeringens Side har foreligget Lovforslag af betydende Omfang, der tog Sigte paa at skabe øget Beskæftigelse, netop paa de Omraader, hvor der